

เทศน์อบรมพระ ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๘

ทางเดินเพื่อความหลุดพ้น

จิตตวิสุทธิบุคคล ไม่มีที่จะแสดงความวิกลวิการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามธาตุตาม
ชั้น แต่ก็อาศัยธาตุชั้นนี้เป็นเครื่องมือ เมื่อธาตุชั้นนี้ไม่อำนวยแล้ว ความเมตตาสงสารก็
แสดงออกไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย สุดท้ายก็แสดงออกเป็นกิริยาเกี่ยวกับธาตุชั้นนี้ไม่ได้
ดังพระพุทธเจ้าปรินิพพานหรือสาวกทั้งหลายท่านนิพพาน ก็คือเครื่องมือชั้นนี้บรลีย์ ใช้
ได้เท่านั้น เมื่อถึงวาระแล้วก็ไปไปตามสภาพของมัน นี่เป็นมาตั้งแต่กาลไหน ๆ เป็น
อยู่อย่างนี้ตลอด คำว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จึงตีตราแห่งความสัตย์ความจริงไว้ประจำ
โลกทั้งสามนี้ ไม่เคยเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นจากสภาพทั้งสามนี้

หากจะพิจารณาตามอรรถตามธรรม ซึ่งเวลานี้ธรรมกำลังมีอยู่ หรือเป็นเวลา
ศาสนายังมีอยู่ การชี้แจงบอกความสัตย์ความจริงตามสิ่งที่เป็นจริงทั้งหลายก็มีอยู่ พอ
จะเข้าใจได้สำหรับผู้สนใจนำธรรมเข้ามาสอดส่องแยกแยะคลี่คลายออก จะเห็นความ
จริงตามลำดับลำดับที่พระพุทธเจ้าประกาศไว้โดยไม่ต้องสงสัย นอกจากจะให้กิเลส
เหยียบย่ำทำลายปิดหูปิดตา ปิดจิตปิดใจไว้เสียอย่างเดียวเท่านั้น แม้จะสัมผัสสัมพันธ์
อะไรโดนจนกระทั่งศีรษะแตกขาหัก ถึงขนาดตายก็ไม่รู้ เพราะกิเลสไม่เคยจะทำผู้หนึ่งผู้
ใดให้รู้ให้ฉลาดแหลมคม ให้หลุดพ้นจากเงื้อมมือของมันไปได้ เพราะมันมีความหวัง
อยู่อย่างนั้นตลอด อุบายวิธีทั้งปวงเพื่อความบีบบังคับ หรือหลอกลวงสัตว์ทั้งหลายให้
อยู่ในเงื้อมมือของมันทั้งนั้น เหตุใดจะเปิดโอกาสหรือเปิดช่องเปิดทาง ให้บรรดาสัตว์
ทั้งหลายได้รู้เหตุรู้ผลรู้ความสัตย์ความจริง แล้วสลัดปิดสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพัวพันคือมันเสีย
เองออกไปโดยอิสระของจิตตามหลักธรรมที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ไม่มี

หากว่าเราทั้งหลายผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมไม่สนใจในอรรถในธรรม นำเข้ามาแก้
ไขจิตใจของตนแล้ว จะไม่เห็นของจริง ซึ่งประกาศกระเทือนอยู่ทั่วสรรพางค์ร่างกายทั้ง
ชั้น ๕ และจิตใจเรา ไม่มีเวลาลดหย่อนผ่อนคลายลงไปบ้างเลย มีแต่ความจริงล้วน ๆ
ในธาตุในชั้นนี้

ความจริงก็คือว่า ทุกขสัง นันพิงชิ ก็คือความจริงอันหนึ่ง สมุทัยสังก็คือน้ำ
จริงอันหนึ่ง ถ้ายกมรรคสังขึ้นมาเพื่อสอดส่องมองสิ่งที่เป็นสังจะด้วยกัน ทำไมจะไม่
ทะลุปรุโปร่งออกไปถึงนิโรธสัง คือความดับสนิทแห่งสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เล่า เพราะสัง
ธรรมมีอยู่ เอาธาตุเอาชั้นเอาจิตใจนี้เป็นเครื่องประกาศยืนยันกันได้เลย ปฏิเสธกันไม่
ได้เรื่องสังธรรมซึ่งเต็มอยู่ในชั้นนี้

สัจธรรมนี้แลเป็นทางเดินเพื่อความหลุดพ้น สัจธรรมนี้แลเป็นเครื่องยืนยันแห่งความจริงทั้งหลาย และเครื่องยืนยันของผู้รู้สัจธรรมนี้คือใคร ถ้าไม่ใช่พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ท่าน จะเป็นใครเล่าผู้รู้สัจธรรมซึ่งมีเต็มอยู่ภายในร่างกายคือ ชั้น ๕ กองรูป กองเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ด้วยสติปัญญาญาณทั้งหลาย นี่คือฝ่ายมรรค แยกแยะลงไปตรงนี้ทำไมจะไม่รู้ทำไมจะไม่เห็น สิ่งเหล่านี้เป็นของจริงมาตั้งเดิม นอกจากจะให้กิเลสเอาไปหลงเสียอย่างเดียวเท่านั้น อาการทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้สัมผัสสัมพันธ์ มีแต่กิเลสกอบโกยเอาเรื่องผลประโยชน์ของมันเสียโดยถ่ายเดียว แล้วสุดท้ายก็มาทำลายตัวเองนั่นแหละ ไม่ได้ทำลายผู้หนึ่งผู้ใด ทำลายตนก่อนอื่น และกระจายออกไปให้เป็นความเสียหายแก่ผู้อื่นอีกด้วย ด้วยความเห็นที่เป็นพิษเป็นภัยของตน

นี่กิเลสมันแหลมคม ผมเคยสอนพวกท่านทั้งหลายไว้นานสักเท่าไร ตั้งแต่ออกสังคมมาได้ ๓๐ กว่าปีแล้ว ผมเคยได้พูดออกปากตั้งแต่เริ่มแรกในชั้นที่ได้เข้าใจในธรรมเบื้องต้น ตามความตะเกียกตะกายของคนที่เข้ามา ถ้ามท่านเพิ่งนี้แหละเป็นองค์แรก ไม่ต้องถามผู้หนึ่งผู้ใด ท่านเพิ่ง นี้จะเล่าอันหนึ่งให้ท่านฟังนะ ผมมาอยู่สถานที่นี้ ก็เล่าความจริงออกมาเลยเป็นอย่างนั้น ๆ นี้จะไม่แจ่ม แต่เป็นเรื่องสัจธรรมส่วนละเอียดสุด ทั้งสมุทัยทั้งมรรคเป็นความละเอียดสุดของสัจธรรมทั้งสิ้น สุดจิตสุดคิดสุดทั้งเหตุสุดทั้งผลให้ท่านฟังโดยเฉพาะ ไม่มีใครเลยวันนั้น มีสองต่อสองเท่านั้น พอจบลงแล้ว คำพูดเช่นนี้ซึ่งท่านเคยติดสอยห้อยตามผมมานี้เป็นเวลานาน ทั้งอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มั่นของเรา ทั้งเที่ยวโดยลำพัง คำพูดเช่นนี้ผมเคยพูดให้ท่านฟังใหม่ ท่านก็ยอมรับบอกว่าไม่เคยได้ยิน

นี่ละให้ท่านตั้งใจนะถ้าท่านจะตั้งใจ เพราะไม่ใช่เป็นคำโกหกเป็นคำหลอกลวง เป็นคำถอดออกมาจากหัวใจที่ได้ตะเกียกตะกายมาเต็มกำลังความสามารถ ทั้งเหตุและผล จึงได้ออกมาและพูดให้ท่านฟัง นี่เป็นคนแรกที่ได้ระบายให้ฟังหรือกระซิบให้ฟัง เพราะพูดสองต่อสองโดยเฉพาะ นี่คืออะไรที่พูดเหล่านี้ พูดเพื่อความโอ้อวดท่านทั้งหลายหรือ นี่พูดยืนยันในความจริงทั้งหลายซึ่งมีอยู่ในชั้น ๕ นี้เอง รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ นี่คือเครื่องมือ เป็นไปได้ทั้งเครื่องมือของธรรม เป็นไปได้ทั้งเครื่องมือของสมุทัยคือกิเลสประเภทต่าง ๆ ที่จะสร้างผลประโยชน์ของมันขึ้นมา โดยอาศัยขั้นนี้ทั้งห้านี้เป็นเครื่องมือ

ธรรมจะสร้างผลสร้างประโยชน์เพื่อสังหารกิเลส ให้ถึงสมุจเฉตปหาน ได้แก่ มรรคผลนิพพานเต็มภูมิ ก็ต้องอาศัยขั้นนี้ทั้งห้านี้เป็นเครื่องมือเป็นเครื่องยืนยัน เมื่อทราบก็จะทราบอยู่ในวงชั้นนี้ ซึ่งเป็นสถานที่พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลาย ทรงรู้อรรถ

เห็นทรงยืนยันพระองค์ แล้วนำธรรมชาตินี้ออกประกาศธรรมสอนโลก ซึ่งไม่มีใครที่จะ
 คำนไต่เลย เพราะเป็นความจริงเสมอกันหมด นอกจากไม่รู้ไม่เห็นเท่านั้น

ที่นี้เมื่อได้หยังสติปัญญาซึ่งเป็นมรรคสังข์ เข้าไปที่จุดนี้อันเป็นความจริงด้วยกัน
 จริงต่อจริงเข้าถึงกันเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว ทำไมจะไม่ประกาศความบริสุทธิ์ความจริง
 ของตนออกมาอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ และยืนยันพูดได้อย่างเต็มปากรู้ได้เต็มหัวใจเล่า นี้
 ละเครื่องยืนยันของศาสนาว่าศาสนาจริงขนาดไหน ใครเป็นผู้ทำศาสนาให้จริงในพุทธ
 ศาสนาของเรา ก็คือองค์ปัจจุบันนี้ ได้แก่ พระพุทธเจ้าสมณโคดม เป็นผู้ท่รู้อจริงเห็นจริง
 ในธรรมทั้งหลาย ระหว่างชั้นกับจิตซึ่งรวมกันอยู่ นี้ หรือศีลจรรยาทั้งสี่นี้แตกกระจาย
 ออกให้เห็นอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน แล้วเปิดเผยมรรคผลนิพพานขึ้นมาให้เต็มสัดเต็มส่วน
 ได้แก่ความบริสุทธิ์พระทัยความบริสุทธิ์ใจของพระพุทธเจ้าและสาวกขึ้นมาอย่างเต็มภูมิ

นี่ละเครื่องยืนยันแห่งความเป็นพระพุทธเจ้า เมื่อความยืนยันแห่งพระพุทธเจ้า
 ความยืนยันแห่งพระสงฆ์สาวก ปรากฏขึ้นมาภายในพระทัยและใจของตนด้วยความ
 บริสุทธิ์แล้ว การประกาศธรรมสอนโลกจึงประกาศได้อย่างเปิดเผย อย่างอาจหาญ
 อย่างไม่สะทกสะท้าน เพราะเอาความจริงออกประกาศ ไม่ใช่เอาของปลอมออก
 ประกาศ ทำไมจะไม่ประกาศได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ทำไมจะไปสะทกสะท้าน นี่ละ
 ศาสนาเป็นของจริง-จริงอย่างนี้ เป็นตัวพยานได้อย่างชัดเจน พระพุทธเจ้าจะ
 ปรินิพพานนานสักเท่าไร เจ้าของมีอยู่นี้เห็นได้อย่างชัดเจน

เจ้าของเพื่อความป็นศาสดาและสักขีพยานแห่งความเป็นศาสดา คืออะไร คือ
 อริยสังข์ ๔ ได้แก่ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค สิ่งเหล่านี้ตั้งอยู่ตรงไหน ตั้งอยู่ในวงชั้น ๕
 กับจิตเป็นตัวประธาน ไม่นอกเหนือไปจากชั้นเราชั้นท่าน จิตเราจิตท่านนี้เลย ขอให้
 พิจารณาที่ตรงนี้แล้วจะยืนยันในความเป็นของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ก็ร้อยก็ล้านพระ
 องค์ก็ตามเถอะจะไม่มีอะไรสงสัย ว่าศาสนานี้คือศาสนาที่จริงแท้ มีผู้ยืนยัน มีผู้เป็นเจ้าของ
 โดยไม่ต้องสงสัย ไม่ได้มาหลอกกันอย่างปาว ๆ เราพูดเฉพาะวงศาสนาของพระ
 พุทธเจ้า เรียกว่าพุทธศาสนา เอาศีลจรรยานี้เป็นเครื่องประกาศ เป็นเครื่องยืนยันแห่ง
 ความจริงของศาสนาทั้งหลายที่แสดงออกแก่โลกสงสาร เฉพาะอย่างยิ่งแสดงแก่พวกเรา

เราอยู่กันยังงั้ทุกวันนี้ ปฏิบัติกันยังงั้ ธรรมนี้ประกาศกังวานอยู่ทั้งวันทั้งคืน
 ยืนเดินนั่งนอนไม่มีลดมีหย่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกข์กับสมุทัยสังข์ เป็นสิ่งที่ประกาศ
 กังวานออกหน้าออกตาไม่สะทกสะท้าน เพ่นพ่านเต็มวัดเต็มวาเต็มพระเต็มเถร ทำไม
 จึงไม่เอาสติปัญญาซึ่งเป็นมรรคสังข์ออกพิจารณาคลี่คลาย

ขันติความอดความทน ทนเพื่ออะไร ทนเพื่อต่อสู้กิเลสสังหารกิเลสด้วยอรรธ
 ด้วยธรรม ทำไมจึงไม่นำออกมาใช้ สติปัญญามีอยู่หุงต้มแกงกินได้หรือ บอกแล้วหลาย

ครึ่งหลายหน อันนี้ไม่ใช่อาหารประเภทต้มแกงกิน เป็นเครื่องมือสำหรับสังหารกิเลสตัว เป็นภัยต่อจิตใจของพวกเราทั้งหลายเอง ทำไมจึงไม่คิดไม่ค้นขึ้นมา ที่ผมสอนทุกวันนี้ เข้าใจว่าผมมาโกหกท่านทั้งหลายอย่างนั้นหรือ จึงไม่มีใครสนใจจะประพฤติปฏิบัติ ถ้า สนใจก็ควรจะทำใจกันบ้างไม่มากก็น้อย ไม่ถึงกับอกจะแตกอย่างที่เป็นอย่างนี้ ผม อดผมทนนะ

เข้ามามาก ตั้งใจมา องค์กรนั้นก็อยากมาศึกษา องค์กรนี้ก็อยากมาศึกษา มาเกาะ ๆ เกาะ ๆ เกื้อ ๆ เขิน ๆ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ หาความสัตย์ความจริงอะไรก็ได้ เร่ ๆ ร่อน ๆ สุดท้ายก็เอาชื่อสถานที่อยู่และครูบาอาจารย์ไปขายกิน นี่อันหนึ่งไม่สงสัย เป็นไปได้จริง ๆ ที่แรกก็มามุ่งอรรถมุงธรรม สุดท้ายกลายเป็นเรื่องโลกเรื่องสงสาร เรื่องกิเลสตัณหา ไปเสียหายหมด เรื่องอรรถเรื่องธรรมเลยไม่มี ถ้าไม่คิดแยกแยะจริง ๆ จะเอาตัวไปไม่รอด นะ จะแบกชั้น ๕ อยู่ด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาอาสวะเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ไม่มีอะไร แปรลกกันเลยในวงปฏิบัติเรา

เวลานี้ยิ่งครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ได้เคยกราบไหว้บูชา และเคยได้ยินชื่อยินเสียง ของท่าน ให้เป็นเครื่องอบอุ่นภายในจิตใจก็ร่อยหรอลงไป ๆ จะไม่มีอะไรเหลือเสียแล้ว เวลานี้ เราจะสร้างเนื้อสร้างตัวของเราเพื่อเป็นหลักเป็นเกณฑ์ขึ้นไป เพราะอาศัยโอวาท คำสั่งสอนหรือความอบอุ่นจากท่าน ความพึงพิงอาศัยท่าน มาเป็นต้นทุนหนุนตนขึ้นสู่ ระดับแห่งธรรมอันสูงไปโดยลำดับ เพื่อเป็นที่พึ่งของตนได้ที่เรียกว่า อตุตา หิ อตุตโน นนาโต จะไม่ปรากฏบ้างหรือเวลานี้ จะเสร็จสิ้นไปเสียทุกสิ่งทุกอย่างแล้วหรือ เหลือแต่ ร่างของพระของเณรผ้าเหลืองห่มคลุมอยู่เท่านั้นหรือ จะไม่มีของจริงอะไรติดจิตติดใจ บ้างหรือ ศาสนานี้เป็นโมฆะถึงขนาดนั้นหรือ เป็นที่สมบูรณ์พูนผลอย่างหา ประมาณไม่ได้เฉพาะแต่กิเลส เต็มหัวใจของพระของเณรของนักปฏิบัติเราเท่านั้นหรือ เวลานี้ คิดให้ตื่นักปฏิบัติ

ถ้าจะดักดวงเอามรรคผลนิพพาน ด้วยการปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธ เจ้า และเชื่อพระพุทธเจ้าอย่างจริงจัง ว่าพระพุทธเจ้าไม่ใช่องค์ปลอม ไม่ใช่ศาสดา ปลอม เป็นศาสดาที่จริงแท้แน่นอนไม่สงสัย กิเลสเป็นของปลอม ที่นี้เราเสกสรรกิเลส ขึ้นมาให้เป็นของจริง ธรรมะกลายเป็นของปลอมไปเสียหายหมดแล้วเวลานี้ จนจะไม่มี ธรรมบทใดเข้ามาขัดแย้ง เข้ามาต้านทาน เข้ามาต่อสู้กับกิเลส พอที่จะเอาตัวของเรา รอดไปได้ในวันหนึ่ง ๆ ให้มีความสงบเย็นแล้วนะ จะมีแต่ไฟแต่ไฟเผาจิตเผาใจเราจะ ว่ายังงี้

ผมก็ยิ่งอ่อนลงทุกวัน ๆ ท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้ว หลบหลีกปลีกตัวไปนี้เพื่อ อะไร แต่ก่อนผมก็ไม่ได้หลบไม่ได้หลีก แนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อนเต็มสติกำลังความ

สามารถ ทั้งประชาชนญาติโยมพระเถร มีมากเท่าไรก็สอนท่วมลงไป ๆ ผลสุดท้ายธาตุ
ชั้นนี้ก็อย่างที่ว่านั่นแหละ เครื่องมือ ๆ ฟังซิ ค่อยร่อยหรือลงไป ๆ อ่อนลงไป ๆ จน
กระทั่งมันจะไปจริง ๆ ผมก็เคยพูดให้หมูเพื่อนฟัง

ความที่สงสารหมูเพื่อน ไม่อยากจะพูดอะไรให้กระทบกระเทือนจิตใจ ผมก็เคย
รักษาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดังคราวที่ผ่านมาแล้วนี่เกือบไปจริง ๆ ยังเหลือไม่กี่เปอร์เซ็นต์
โรคหัวใจกับโรคอะไรที่มันหอบบวบกันเข้า ถึงกับเจ้าของได้กำหนดเองโน่น และถ้าหาก
ว่ายาไม่ถูกนี้ก็เป็จริง ๆ นะ ป่านนี้ไปแล้วไม่เหลือ เพราะได้คิดได้คาดมาแล้วไม่เคย
ผิด

นี่เรื่องธาตุเรื่องชั้นของเจ้าของ ทุกข์เกิดขึ้นในเจ้าของในชั้นเจ้าของ กำหนด
กันอยู่ ต่อสู้กันอยู่หรือยับยั้งกันอยู่ ทำไมจะไม่รู้สิ่งเหล่านี้มันหนักมันเบาขนาดไหน เคย
ยับยั้งกันเคยรั้งกันเอาไว้ก็เคยมานานแล้ว บทเวลาหนักเข้า ๆ จะสู้กันไม่ไหวนี้ก็ไว้วิตก
วิจารณ์เสียมากมาย ไม่อยากจะพูดให้หมูให้เพื่อนฟัง เกรงจะกระทบกระเทือน เพราะ
ไม่มีอะไรเป็นผลเป็นประโยชน์เกิดขึ้นจากการพูดให้หมูเพื่อนฟังเลย หากจะแยมบ้างก็
เป็นบางองค์นิดหน่อยเท่านั้น นอกจากจะดูอาการปฏิกิริยาหรืออาการที่เคลื่อนไหวไปมา
เท่านั้น หนักขนาดนั้นก็ไ้เป็นแล้ว ก็ได้เห็นแล้ว

แต่ก่อนผมก็ไม่เคยเป็น โรคหัวใจก็เคยเป็นมานาน แม้จะว่าเป็นโรคที่ตายง่ายก็
ตามแต่ก็พอทำเนา พอยับยั้งกันได้ พอโรคอะไรพูดไม่ถูกเป็นขึ้นมาซัด ๆ อย่างที่เล่าให้
ฟัง เหมือนกับโรคหอบ มันจะพาให้ชักให้สลบไปในขณะนั้น ผมก็ยังไม่เคยเห็นโรคหัวใจ
ผมนี้ได้ถึง ๙๙% ผมเคยเล่าให้ฟังแล้วว่า ๙๙% ตั้งแต่คราวถ่ายท้องอยู่หนองผือ
ส่วนโรคหัวใจเพียง ๙๘ เท่านั้นยังไม่ถึง ๙๙ แต่คราวนี้ถึงเสียแล้ว จึงอดไม่ได้ที่จะวิตก
วิจารณ์กับเรา คำว่าวิตกวิจารณ์กับเราก็คือกับหมูกับคณะนั่นเองไม่ใช่อะไร ชั้นนี้เราใช้
เพื่อหมูเพื่อคณะไม่ได้ใช้เพื่อเรา จึงได้วิตกวิจารณ์ อ้อ ถ้าลงขนาดนี้แล้วเรานี้จะไม่เลย
๗ วันจะต้องไปแน่ ๆ เพราะรุนแรงขึ้นทุกวัน ๆ รั้งกันไว้ ๆ เมื่อเหลือกำลังแล้วก็จำ
ต้องปล่อยเท่านั้นเอง

พระพุทธเจ้าก็ยังนิพพานจะวายังไง เราเพียงหนูตัวหนึ่งเท่านั้นจะไปวิเศษวิโส
เกินพระพุทธเจ้ามาจากไหน พอที่จะค้าโลกอยู่ได้ไม่ต้องตาย โรคนี้พอหอบเต็มที่
เหมือนกับว่าชักไปเลย ชักไป ๆ ลมหายใจนี้หายไปข้างบนหมด เจียบ เหลือแต่ความรู้
เวทนาดับหมด เช่นเดียวกับที่ว่าถ่ายท้อง ๒๕ หน อาเจียน ๒ หนนั่นเอง ดับหมดเหลือ
แต่ความรู้ล้วน ๆ เท่านั้น ไม่มีอะไรปรากฏ แข็งขาอวัยวะทุกส่วนเป็นเหมือนท่อนไม้
ท่อนฟืน ไม่มีความรู้สึกอะไร เวทนาอะไรดับหมด เหลือแต่ความรู้เท่านั้น นั่น ๙๙%
อันนี้ก็มาเป็แล้ว

ถ้าหากว่ายานี้ไม่ทัน ไม่ถูกกับยาหมอจีนนี้ ต้องไปแน่ ๆ ไม่สงสัย เพราะถึง ๙๙% แล้ว เนื่องจากโรคที่ว่าหอบนี้เข้าไปบวกกับโรคหัวใจ พอขึ้นถึงขีดแล้วลมหายใจนี้ดับเงียบไปเลย แต่ความรู้ยังไม่หมด บังคับไว้ไม่ให้ออก ไม่ให้ขึ้นไม่ให้ลงไปไหน ให้รู้ อยู่กับรู้ บังคับไว้ ในขณะที่บังคับไว้นั้น ทุกขเวทนาหายหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ร่างกายทุกส่วนเหมือนท่อนไม้ท่อนฟืน มีสักแต่ว่ารู้ บังคับกันไว้นั้น ไม่นานนักลมหายใจค่อยแสดงขึ้นมานิด ๆ ทั้งที่มันหมดไปแล้วนะ ถ้าธรรมดาก็ไปเลยเพราะคนเราต้องตื่นตื่น เวลาเป็นถึงขนาดนี้แล้วตื่นตื่น หาสติสติไม่ได้ ต้องปล่อยเลย ความรู้มันก็ออกไปขณะนั้นเลย เจ้าของก็ไม่รู้ แต่นี้ สาธุ ไม่ได้รอด มันรู้นี่ อะไร ๆ หมดไป ๆ รู้หมด แต่ความรู้ไม่หมดนี่ รู้อยู่นี้ก็ต่ออาศัยนี้ บังคับไว้ไม่ให้ออก บังคับไว้ภายในตัว ไม่นานนักลมหายใจค่อยปรากฏขึ้นมานิด ๆ บังคับกันไว้ตรงนั้นไม่คิดไม่ปรุง ปล่อยให้ค่อยแสดงขึ้นมา

สักเดียวเวทนาความอ่อนเพลียทั้งหลายก็ค่อยปรากฏขึ้น พร้อมกันกับลมหายใจค่อยแสดงขึ้นมา นี่โรคหัวใจนี้ได้ปรากฏถึง ๙๙% เสียแล้ว นี่รั้งไว้ก็เพื่ออะไร ก็เพื่อห่มุเพื่อคณะ ลำพังผมเองไม่ได้เสียตายอะไรผมไม่ได้คุย พูดธรรมทุกบททุกบาทผมไม่ได้มาโกหกห่มุเพื่อน พูดเต็มอกเต็มใจ พูดด้วยความสัตย์ความจริงของเจ้าของโดยไม่มีอะไรสงสัย พูดด้วยความเมตตาสงสารห่มุเพื่อน ควรจะตั้งอกตั้งใจยังงี้ให้ตั้ง เวลาที่แนะนำสั่งสอนอยู่นี้ที่ฟังก็ฟัง จะจริงจะจังขนาดไหนก็เอา ตายแล้วไม่มีใครสอนนะ คนใดก็ตามตายแล้วก็ฟังไม่ได้สอนไม่ได้เหมือนกัน นี่ก็คือความจริงอันหนึ่ง เห็นชัด ๆ อยู่ในธาตุในชั้นของเรา

ถ้าจิตไม่ได้อบรมสั่งสอนเจ้าของบ้างแล้วจะเป็นยังงี้ ตายแล้วก็เหมือนหนูตัวหนึ่งตายเกิดประโยชน์อะไร มนุษย์ก็ว่าเฉย ๆ ให้ชื้อกันว่ามนุษย์ ๆ ตายเฉย ๆ ความมีสติตั้งความเป็นหลักเป็นเกณฑ์ หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ก็เท่ากับสัตว์นั้นแหละ ถ้าไม่ได้ประพฤติปฏิบัติธรรม ใครจะว่าดีว่าเลิคว่าประเสริฐก็ตามเถอะ มีแต่ลมปากทั้งนั้นแหละ ลงไม่ได้ฝึกฝนอบรมจิตใจของเจ้าของให้ดีตามอรรถตามธรรม

คนเราดีตามธรรม ดีด้วยธรรม ดีด้วยการฝึกฝนการอบรม จะดีมากดีน้อยดีด้วยเหตุนี้ ไม่ใช่ดีด้วยชื่อด้วยเสียง ด้วยกิตติศัพท์กิตติคุณที่รำลือกันลั่นไปเฉย ๆ นั้น เป็นลมปากไม่เกิดประโยชน์อะไรแหละ ต้องให้เป็นภายในจิตใจ ฝึกฝนอบรมเจ้าของให้มันจริงมันจังซี ให้เห็นเรื่องตาย รู้กลมายาของการตายเสียตั้งแต่ยังไม่ตาย ไม่สะทกสะท้าน ถ้าลงรู้ขนาดนั้นแล้วตายก็ตายเถอะ เป็นเพียงแต่ว่าสภาพของธาตุของชั้นนี้สลายตัวลงไปเท่านั้น

ธรรมชาติที่รู้ไม่มีอะไรเกี่ยวไม่มีอะไรเกาะ ไม่ใช่ธาตุไม่ใช่ชั้นอันนี้ ไม่ใช่สมมุติ อันนี้มันจะมาเกี่ยวเกาะกันอะไร มีส่วนเกี่ยวเกาะ มีส่วนเกี่ยวข้องให้ตีใจเสียใจให้ได้ให้ เสียต่อกันยังงไรไม่มี ถ้าลงถึงความบริสุทธิ์ล้วน ๆ ท่านเรียกว่าวิมุตติ ๆ จะเกี่ยวกับ สมมุติอะไรกัน เหล่านี้เป็นเรื่องของสมมุติทั้งนั้นที่แสดงตัว ที่ว่าได้ว่าเสีย ว่าลุ่มว่าจม ว่า เป็นว่าตาย ว่าทุกข์ว่ายาก ว่าลำบากว่าทรมานอะไรนี้ เป็นเรื่องสมมุติทั้งหมด เป็นเรื่อง ของชั้นแสดงตัว เรื่องของจิตที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ แล้วมีอะไรมาแสดง นั่นละพระพุทธรเจ้า ท่านทรงสมบัติอันนั้นละ สาวกอรหัตตอรหัตท่านทรงสมบัติอันนั้นไว้ ท่านไม่ทรงด้วยชี้ หมูราชี้หมาแห้งเต็มหัวใจเหมือนอย่างพวกเรา ซึ่งเต็มไปด้วยความชี้เกียจชี้คร้าน จะ ชำระออกก็กลัวมันจะไม่พอกหัวใจอยู่นั้นตลอดไปก็ชี้เกียจ นอนกอดกันอยู่นั้นไม่เกิด ประโยชน์อะไรเลย

ตั้งใจประพฤติปฏิบัติชิ ธรรมมีอยู่ สิ่งที่จะพอกจิตชำระสะสาง สิ่งที่จะปราบสิ่ง ชั่วช้าลามกทั้งหลายมีอยู่ในสังขารอันเดียวกันนั้น หัวใจเราเป็นที่รวมแห่งสังขารทั้งสี่ ทุกข์ สมุทัย นี้ตัวทำลาย สมุทัยเป็นตัวก่อเหตุให้ทุกข์เกิดขึ้นมาทำลาย มรรคเป็นตัวก่อ เหตุให้โรธเกิดขึ้นมาปราบทุกข์ทั้งหลายให้เรียบราบไปจากจิตใจ ทั้งสี่อย่างนี้ท่านเรียก ว่ากิรียา ความบริสุทธิ์ไม่ใช่กิรียา คือจิตที่บริสุทธิ์

นี่ก็ได้สอนเต็มสติกำลังความสามารถจนไม่ทราบจะสอนอะไรอีก ทุกวันนี้ได้ แนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อน ได้อบรมอะไรที่ไหนเมื่อไรดูซิ อยู่แต่ลำพังเจ้าของก็จะตายอยู่ แล้ว หลบนั้นซ่อนนี้ไปซึ่งไม่เคยเป็นก็เป็นแล้วนี้ ที่ไหนสะดวกสบายตามเรื่องอัธยาศัย ตามธาตุตามชั้นไม่มีอะไรกวน ก็ไปเท่านั้นจะว่าไง เพราะสอนก็สอนมากต่อมากแล้ว อยู่ได้ก็อยู่ไป หากว่าอยู่ไม่ไหวจริง ๆ ก็สลัดขณะเดียวเท่านั้นจะยากอะไร ของนี้ไม่ใช่ เป็นของยาก ดินน้ำมันไฟมันเป็นของมันอยู่แล้ว ยากอะไร หวงมันหาอะไร

อะไรเป็นความดีความดีที่จะให้เป็นสาระแก่นสารแก่ตน พยุงตนให้เข้าสู่ความ เจริญรุ่งเรืองจนถึงความพ้นทุกข์นั้นแหละให้ชะมัดเข้มข้น ให้อุตสาหะพยายาม อย่ามาหึง มาหวงแต่ความชี้เกียจชี้คร้าน ความอ่อนแอท้อแท้เหลวไหลอันนี้ ซึ่งเคยฝังจมมากับ ภพกับชาติ กับจิตกับใจดวงหมุนเวียนนี้ตลอดเวลาอยู่แล้ว สงสัยอะไรว่ามันจะพาเรา ดิบเราดีเราวิเศษวิโสอะไรจากสิ่งเหล่านี้ มีแต่พาให้จมมาเรื่อย ๆ อย่างนี้ ธรรมเท่านั้นที่ จะพาคนให้มีความเจริญรุ่งเรือง ไม่เชื่อพระพุทธรเจ้าจะเชื่อใคร

นี่ละที่กล่าวถึงเรื่องศาสดาองค์เอก อยู่ในวงชั้นนี้ ให้เห็นชัด ๆ เอะไม่สงสัย สงสัยอะไรสงสัยพระพุทธรเจ้า เครื่องประกาศให้รู้พระพุทธรเจ้า ให้เห็นพระพุทธรเจ้า ให้ เชื่อพระพุทธรเจ้า ก็คือสังขารทั้งสี่นี่ละ เอ้า เรียงลงไป อยู่ในวงชั้นนี้ เมื่อเห็นอันนี้รู้

อันนี้แล้วจะไม่สงสัยพระพุทธเจ้า สนฺทิกฺขุโก ๆ จะประกาศกังวานขึ้นมาที่นี้จนสุดขีดของ สนฺทิกฺขุโก ไม่นอกเหนือไปจากนี้เลย

นี่ก็หลังไหลกันมามากต่อมากจะทำยังไง ตั้ง ๔๐ กว่า ให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติ อย่างมาเหลว ๆ ไหล ๆ ให้นักอกหนักใจ ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดละล้วนกิเลสเต็มหัวใจด้วยกัน อย่ามายึดมาถืออย่ามาสำคัญมั่นหมายให้กิเลสหลุดไป ชาติชั้นสูง ชั้นนี้สูง ยศถาบรรดาศักดิ์ใหญ่โต แล้วจะก้าวขาไม่ออกเพราะหนักยศ หนักความสำคัญ นั่นละคือกิเลสหลุดคนให้รู้ เอาให้มันพังลงไปหัวใจเป็นไร ถ้ากิเลสพังในหัวใจไม่เสกสรรก็วิเศษเอง วิเศษในหัวใจ อย่าวิเศษด้วยความเสกสรรปั้นย่อเออะ ไม่เกิดประโยชน์อะไรทั้งนั้นแหละ ชาติไหนก็ชาติกิเลสบังคับหัวใจ กิเลสหุ้มห่อที่หัวใจ ต้องได้แก้ไขได้ถอดได้ถอนด้วยกัน

จะนั้นเวลามาอยู่ร่วมกันแล้วให้ สพุเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย ให้มีความสนิทสนมกลมกลืนกัน ด้วยอรรถด้วยธรรม ด้วยเหตุด้วยผลซึ่งเป็นข้ออรรถข้อธรรม แล้วจะอยู่ด้วยกันเป็นผาสูก อย่าให้มีเขี้ยวมีเข่าเหมือนสุนัขมาเห่ามากัดกัน ใช้ไม่ได้ในวงศาสนา วงพระวงณรรวงผู้ปฏิบัติ มาแสดงอาการอย่างนี้เร็วที่สุดเลย เหลวที่สุด เราสลดสังเวชมากนะ เพราะนั่นรายได้ที่ปรากฏขึ้นมาจึงไล่ออกเลยไม่ให้อยู่ ผลทำไมเป็นอย่างนี้ สอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนแทบล้มแทบตาย ผลแสดงออกมาทำไมเป็นอย่างนี้ น่าสลดสังเวชจะตายไปนี่

เอาแค่นี้แหละ